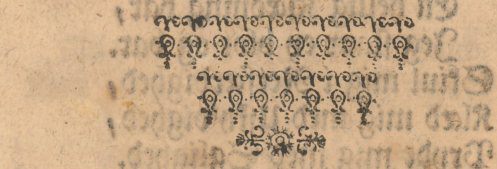

8.
Det gandske Aar
Min Aar beholden er,
Min Barne-Net og Aar tilsaamen faar
I de Guds Forjettelser.
Kom Jesu! kom da til mig; jeg ved dig
Enhver Forjettelse
Med sin Belsignelse,
Som een Aar mig vente kand:
Rose mig af Naadens Stand;
Ende vist i Himlens Land.

9.
Velkommen da
Min Jesus i min Troe
Paa Nyt-Aars Dag; vig ikke her i fra,
I mit Hierte stedse boe.
Jeg leve skal i min Bligt, i din Frygt:
Jeg nyde skal i dig
Guds Gaver rigelig.
Aere være GUD i Aar!
Uden ham vi ey formaar,
Vi ved ham god Ende faar.

De
Af Hans Kongelige
Majestet

Til Danmark og Norge &c.
Fra

Tronhiems Stift

I Februarii Maaned

1761.

Allernaadigst udcommandede
rede Matrosers

Udseeds-Sang.

Af dem selv
Eensfoldigst componeret
og

Til Trykken befordret.

Trykt i samme Aar.

Sor ^{I.} KONGE nu byder
I Raade og Fred.
Vi KONGEN adlyder
Og reiser afsted.
Vi elsker vor KONGE
Af inderste Sjel.
Bort Bivat skal ronge:
Vor KONGE lev vel!
Han mageløs findes
Blant Konger paa Jord,
Hans Værd skal mindes
Hos Folket i Nord.
2. Vi under Hans Skjæde,
Som udi Hans Barm,
Saa rolige bygge,
En Rig og en Arm;
Han

Han Omforrig bærer
For Folket i Nord;
Nu Krigen fortærer
Den øvrige Jord.
Hans Lande og Riger
Nu lever i Fred,
Men andre de friger
I Urolighed.

3. Men om Han nu ikke
Kand nyde en Fred,
Og Himlen vil skikke
Ham nogen Fortred,
Om Krigen skal vendes
Til denne vor Jord;
Som plejer at hendes
Hos Folket i Nord,
Da bør vi at lyde
Med villigste Mod
Hvad KONGEN vil byde,
Som er os saa god.

4. Hans Folk og Hans Flode
Bør holdes i Stand
Hans

Hans Riger til Gode
Mod Krigernes Brand.
Naar Naboe-Væg brænder
Da frægter vi hver,
At Luen antænder
Det vi haver kær;
Vor KONGE saaledes
Kand frægte for Sig,
Nu Krigen udbredes
Saa u-endelig.

5. Vor KONGE da nodes
At vogte sit Land,
At Fienden kand mødes
Dg gøres Modstand.
Med villigste Sinde
Vi reise da vil,
Nu KONGEN vil minde
Dg sige os til.
Vi alle vil møde
Med villigste Mod,
Mod Fienden at støde
Dg vove vort Blod.

6. Vi

6. Vi Norske Matroser
Ej frøgtsomme gaar,
Naar Kongens Mandater
For Dret vi faar;
Vi alle vil lyde
En Konge saa god,
Da Naade vi nyde
For tappere Mod;
Det kjerlige Hierte
Mod Kongen vi bær,
Fordriver al Smerte
Hos alle og hver.

7. Frøgtagtige blive
Bemandet af GUD,
At ingen maa give
Et Suk ved et Skud!
Han alle bemande
Med Størke fra Sig,
At alle maa stande
Som Løber i Krig,
Dg vove sin Trøje
For Riger og Land,
Da

Da vi ham ophoje
Saa vidt som vi fand!

8. Med freudigste Roder,
Paa Kongens Mandat
Vi hielper vor Broder,
Den Danske Soldat,
At stride for Landet
Dg vove vort Liv
Paa Landet og Bandet;
O Himmel! Du giv
Selv Lykke og Sejer
I Fred og i Krig!
Beskierme vor Lejer
Med Sejer fra Dig!

9. Beskierme vor Flode,
Vor KONGE og Folk!
See alle til Gode,
Dg vær Du vor Tolk!
Giv Støtter og Klinger
At giøre Effect,
At Fienden vi tvinger,
Som forige Slægt

At

At Norffe fra Norge
Dg Danske fra Sor!
Bevar os fra Sorge,
O Hærrer det gjør!

10. Saa kommer nu, Brødre!
Dg viser jer Pligt,
Vi Fædre og Mødre
Vil sende vor Digt.
I Fædre og Mødre
Kun trostige lev!
Vi reisende Brødre
Til Eder nu skrev,
Dg takker af Hierte
Nu Eder i sær;
Lev ikke i Smerte,
Men rolige vær.

11. Guds Engle bevare
Os hvor vi skal hen,
At vi uden Fare
Maa komme igien!
Gid Sejer vi vinde,
Om Krigen skal gaae,
Dg

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20
0 mm
0
Dg Bytte vi finde,
Om Striden skal staae!
Gid Sejrer maa følge
Paa Sejde og Krig,
Dg Krigernes Bølge
Snart lægge maa sig!
12. Vi Frender og Venner
Vil sige Farvel,
Vi alle paaskionner
Med skionsomme Siel
Den Godhed og Ynde
I har os beviist;
Af kierligste Brynde
I være nu priist
Dg hiertelig takket
For Goddædighed!
Men Tiden er stakket,
Vi maa nu afsted.

13.
I Nordiske Piger, som elstes med Skiel,
Vi Eder nu siger et kierligt Farvel!
Vi alle nu takker for Ynde og Troe;
Men Tiden tillakker at skifte vort Boe.
I maa ikke sørge fordi vi skal hen
Dg reise fra Norge: Vi kommer igien.

